

Johann Kleinschmidt

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Kleinschmid,
I.U.D. & P. Ad Exequias quas ... Agnetae Linsinges/ Liberi moestissimi paratas
cupiunt, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat ac hortatur**

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn772189021>

Druck Freier Zugang

Kleinschmid, J.

in

A. Linsing.

Rostock. 1638.

30

PROGRAMMA

Quo

Rector Universitatis Rostochiensis

JOHANNES KLEIN-
SCHMID, J. U. D. & P.

AD EXEQUIAS

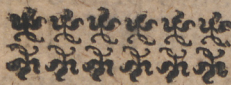
quas

AGNETÆ

Linsinges/

Liberi moestissimi paratas
cupiunt,

*Omnes omnium ordinum Cives Academicos hora
in templo S. Nicolai Studiose invitatos
ac hortatos.*

ROSTOCHII,
Literis NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M D C XXXVIII

660. **B**uit nudiusquartus annis haud-
dubiè defessa, quippe plusquam
octuagenaria, matrona honestis-
sima **AGNETA LINSINGES**, ei
merito vel propter ætatis magni-
tudinem, & vitæ ac læ honestatem damus ope-
ram, quæ à nobis petitur, exsequiarū præsentia,
ac frequentia nostra ornandarum. Nata enim est
anno seculi superioris quinquagesimo sexto
hac in urbe, ex parentibus piis & Christianis. Pa-
ter quidem ejus fuit **HANS WOSERIN**, mater
APOLLONIA WILKEN, Avus paternus **RAVE**
WOSERIN ex nobili quidem familia ortus, sed
urbis hujus inquilinus. Avus maternus fuit **Vir**
Amplissimus & Prudentissimus Dn. JOHAN
WILKEN hujus Reip: Consul primus. Patrem
adolescentula amisit; Mater igitur duplicatam
sibi curam educationis videns, nihil non fecit
sedulo, ut hanc filiam suam piè & honestè educa-
ret, virtutibus virgini convenientibus ornaret,
& ad labores Oeconomicos assuefaceret. Quæ
res ita successit, ut Anno millesimo, quingente-
simo octuagesimo primo Sponsum inveniret,
ac deinde maritum honestissimum virum **J A-**
COB GRETEMAN, Civem hujus Urbis prima-
rium, ac templi Sanc-Nicolaitani præfectum in-
tegerrimum, cum quo septem annos, in conju-
gio

gio pio, placido, ac tranquillo vixit, nec in fœ-
cundo, siquidem binos ex eo liberos sustulit,
masculum & fœmellam, quorum ille jam pri-
dem pia morte ex hac vita sublatus est, hæc etiã
nunc superstes. Hujus conjugij felicitatem in-
terrupit providentiæ divinæ miranda potius,
quam rimanda series, qua factum ut vir opti-
mus, & civis primarius, ex hac terrestri civitate,
in coelestem evocatus, piè placideq; commigra-
ret, viduæq; cum liberis relictae totum Oecono-
miæ atq; educationis liberorum onus inpone-
ret. Hoc in statu viduitatis illa ad sesquiannũ
vixit, piè, sine luxu & fastu, modestè & ut hone-
stæ viduæ conveniebat: ac diutius vixisset, nisi
divinæ providentiæ instinctu & propinquorũ
consilio ad secundas nuptias pervenisset, quas
contraxit cum honestissimo viro, & cive prima-
rio PAUL LINSING, qui ad 40. annos Ædi S,
Nicol: sacræ, rectè integrè & laudabiliter præ-
fuit. Cum isto viro conjugium coluit, quale
pii & probi conjuges serio Dei timore ducti, se-
dulo rei familiaris studio dediti, honestatem vi-
tæ, morum integritatem sectantes, colere solent
sine lite, & jurgio, idq; ad annos quadraginta u-
num. Neq; fructu suo, illud conjugium desti-
tutum fuit, siquidem quinos ex isto viro liberos
edidit, filium unum JOHANNEM, filias quatuor

669
ANNAM, ELISABETHAM, DOROTHEAM &
JUSTINAM, ex quibus filius JOHANNES, &
prima natu filia superstites adhuc sunt, cæteræ
suoquæq; ordine diem obierunt. Cum autem
piè defuncto marito etiam isto, ad priorem vi-
duitatis ordinem iterum esset redacta, omne il-
lud, quod ab obitu mariti reliquū tempus fuit,
ut viduam piam, & vere Christianam, ut mulie-
rem natu magnam, ut matrem liberis pio & bo-
no exemplo præeuntem decebat, consumpsit.
Tandem ad ultimam rerum lineam redacta est,
primum ab ipsa senectute, quæ morbus est, dein-
de ab ægritudine corporis, quæ in senibus facili
occasione, & causa existit, occupata, ac die 4.
Martij, circa undecimam meridianam ex hac vi-
ta, in qua commorata fuerat annis octoginta
duobus, & mater, avia, proavia liberorum quin-
quaginta sex evasisset, in cœlestem, ubi perpe-
tuo vivet, translata est. Hæc vita est annosæ hu-
jus matronæ, hic vitæ finis. Varias in ea vide-
mus virtutes, laude & imitatione dignas. Obe-
dientiam in filia, parentibus, imo viduæ matri
post mortuum patrem, soli debitam, ac præstitā,
casti pudoris decus in virgine servatum; sine la-
scivia & luxu, mariti amorem non temeratum
in uxore, studium religionis & modestiæ in vi-
dua, repetitis nuptijs non ex levitate quadam,
& in-

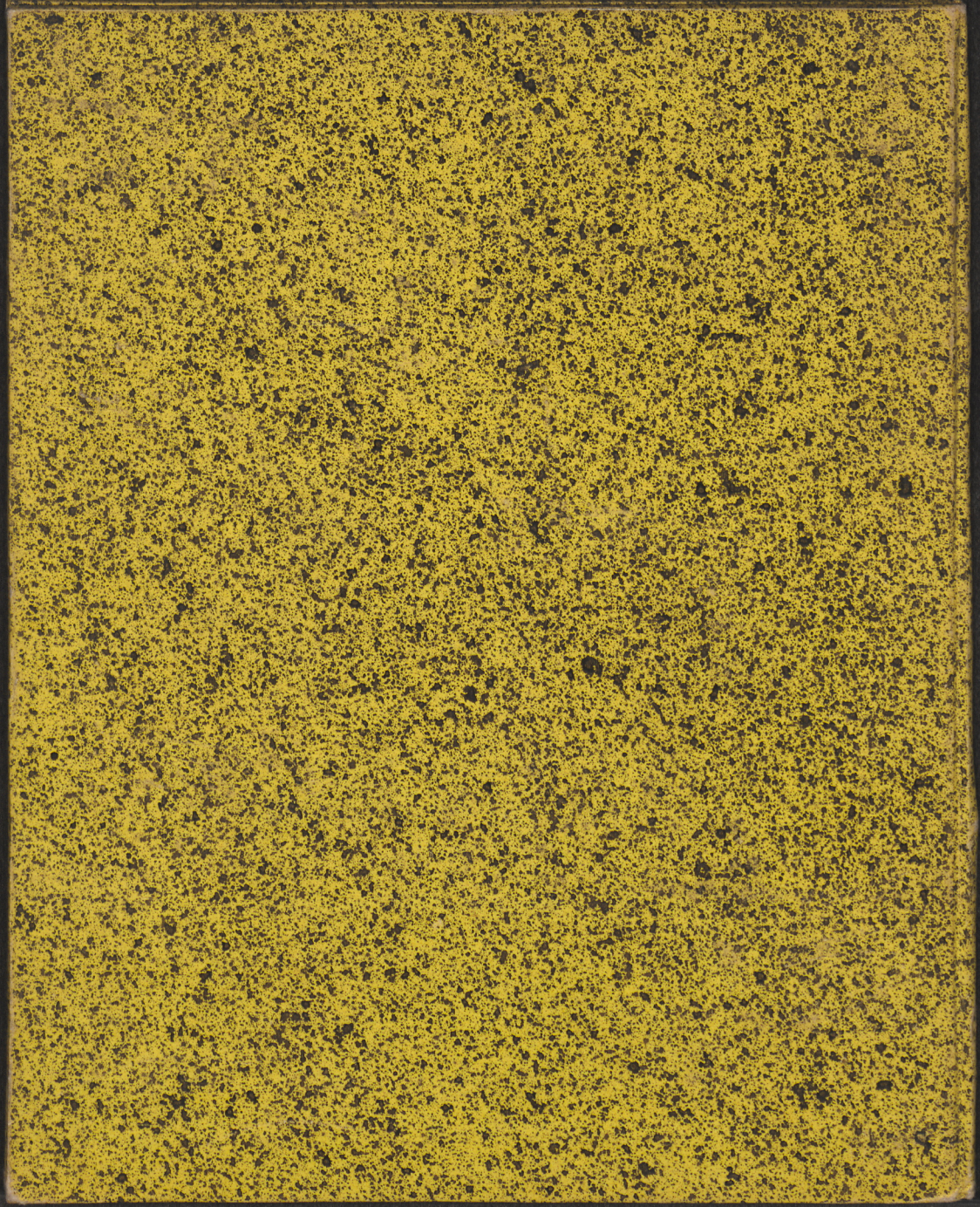
& incontinentia juvenili, sed propinquorum
suafu & hortatu, maturo consilio, repetiti erga
alterum maritum amoris sinceritas, liberorum
studiosa educatio, deniq; in viduitate repetita
molestiarum, quæ vitam istam per se comitan-
tur, deinde cæterarum, quas horum temporum
calamitates adferunt, patientia, & nunc tandē,
beata hujus vitæ, cum illa coelesti, & nunquam
desitura permutatio. Qui sic vivit, sic moritur,
luctu ac lachrymis prosequendus non est, quin
gratulationem potius postulat. Quod pericu-
losam hujus vitæ navigationem feliciter absol-
verit, præsertim, cum, ut à piratis mare infestum
redditur, vel scopulis ac saxis latentibus pericu-
losum: Sic vita nostra calamitatibus ac ærumnis
infestetur, sine quibus ad portū pervenire pau-
cis datur. Argonautæ Thessali, de quibus Poe-
tæ fabulantur, non maris tantum sustinebant
pericula, ut Symplegadas, & alia, sed obiter va-
rijs cum incommodis conflabantur, denique
taurorum πύρρον πυρόντων ignem spirantiū vim, Dra-
conem & Spartos illos terra natos, Martis milites
primum timere deinde superare cogebantur, ut
aurei velleris, non sine labore, & periculis com-
potes fierent. Quid nobis expectandum, qui
in hujus vitæ pelagus ingressi sumus? an aureo
immaculati illius agni vellere nos potiri posse

654
putabimus, absq; naufragii metu vel periculo:
Imo si naufragium vel maximè faciamus, non-
ne conemur prælucente pharo verbi divini, sa-
lutaris fidei, quasi vitta præcincti, quali Ulysses
ille Poeticus à Leucothea donatus, ad terram, in-
ter fluctus & monstra natantia enatare, & ad
portum vitæ æternæ pervenire. Non est igitur,
quòd superstites liberi hunc suæ matris, aviæ, &
proaviæ obitum lugeant, vel quasi immaturū,
vel quasi exitialem. Quomodo enim sit imma-
turus, qui anno demum octuagesimo secundo
à primo in vitam ingressu contigit? ne respectu
quidem superstutum, immaturum, quorum a-
liqui a vita ætate jam utuntur. Quomodo vero
exitialis, qui è vita quidem, sed mortali, in mor-
tem, sed quæ sit vitæ æternæ janua, è tenebris in
lucem, ex magno mari, & naufragiis infami pe-
lago, ad portum serenitatis ac tranquillitatis ple-
num, ex labore ad quietem, ex lachrymis ad
gaudia ac lætitiã fertur? Si tamen diuturnæ
societatis inter matrem, liberos, & nepotes, quos
ex se vidit, tanta sit vis, ut non sine luctu ac la-
chrymis abeuntem dimittant, optimum fuerit
præter temporis diuturnitatem, quæ hominibus
ægritudinem adimit, rectam rationem admitte-
re, quæ jubet, in Deum ut respiciamus, vitæ ac
mortis nostræ arbitrum, promum & condum,
qui

qui & causas habuit, ob quas piam hanc matro-
nam, tam diu in vita teneret, alias itidem ha-
buit, cur nunc demum evocaret. Voluit eam
& multitudine annorum saturam fieri, voluit
eam saturam, quasi è convivio surgere, ac do-
mum ire, quod ut factu optimum, ipsa recta ra-
tio suadet. Quid enim si post abitum jurgia,
lites, convitia, praelia oriantur inter ebrios com-
messatores? quis iis libenter intersit? Atqui jam
orta erant multo prius quam hæc matrona do-
mitionem pararet. Et quis scit an non gravio-
ra etiam immineant? quibus illa se subduxit; o-
mnis mali expers, omnis periculi secunda, vitæ
vero & lætitiæ plena, quam nulla vis belli, nulla
temporis diuturnitas, nulla ægritudo minuere,
labefactabit, evertet. Unum restat, Cives Aca-
demici, ut nostro quoque suffragio sententiam
ipsius Dei approbemus. Is enim est qui piæ huic
matronæ, multitudinem dierum donavit, nos
hanc longævitatem ei gratulemur, & pietate ac
temperantia nostra, idem à Deo ut impetrare
possimus sedulo operam demus. Is est, qui ex
periculoso seculi pelago eam liberavit, & ad se
recepit, nos operam sedulo demus, in hoc seculo
ita ut ambulemus, in hoc pelago ita navigemus,
ut quasi inter spinas calceati ambulasse, remis
& velis usi fuisse videamur, ac Deo vocanti pa-
reamus.

666
reamus. Id vero faciemus, si ad exequias fre-
quentes comparebimus, Provinciæ, Reipubli-
cæ utriusq; salutem Deo pijs precibus com-
mendemus, & nostram ipsorum frequenter
mortalitatem commemoremus ac meditemur.
Fiet Conventus hora prima pomeridiana in
æde S. Nicolai. P. P. Rostochij 6. Martij
Anno 1638. Sub sigillo Re-
storatus.

qui & causas habuit, ob quas
nam, tam diu in vita teneret
buit, cur nunc demum evocat
& multitudine annorum satum
eam saturam, quasi è convivi
mum ire, quod ut factu optim
tio suadet. Quid enim si pos
lites, convitia, praelia oriantur
messatores? quis iis libenter in
orta erant multo prius quam h
mutionem pararet. Et quis se
ra etiam immincant? quibus il
mnis mali expers, omnis peric
vero & lætitiæ plena, quam nu
temporis diuturnitas, nulla æ
labefactabit, evertet. Unum r
demici, ut nostro quoq; suffr
ipsius Dei approbemus. Is enim
matronæ, multitudinem dier
hanc longævitatem ei gratulen
temperantia nostra, idem à D
possimus sedulo operam demu
periculoso seculi pelago eam li
recepit, nos operã sedulo demu
ita ut ambulemus, in hoc pelag
ut quasi inter spinas calceati a
& velis usi fuisse videamur, ac

matro.
em ha-
uit eam
voluit
ac do-
cta ra-
jurgia,
s com-
qui jam
na do-
ravio-
xit; o-
a, vitæ
nulla
inuet,
s Aca-
ntiam
æ huic
it, nos
tate ac
etrare
qui ex
& ad se
eculo
emus,
remis
ti pa-
amus.

